

Rigsdagstidende.

1854. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 298.

Femte Session.

94de Møde.

Torsdagen den 23de Februar.

(Fors.)

Ordføreren: De Paragraffer, som vi hidtil have forhandlet af Endringsforslaget til det ved 2den Behandling vedtagne Hovedforslag, indeholde den Deel af Grundlovens Bestemmelser, som antyde, hvad der skal forstaaes ved særlige Anliggender og inddrages under disse. Den Paragraph, som følger efter den nu foreliggende, antyder, hvilke Paragraffer der skulle gaae ud af Grundloven, naar den bliver indskrænket til en Grundlov for de særlige Anliggender; den betegner at det kun skal være en saadan Indskrænkning, og angiver, at der skal skee en saadan Overgang. Den Paragraph, som nu foreligger til Forhandling, nemlig § 5, angiver, ved hvilke Midler, under hvilke Forudsætninger, og ved Hjælp af hvilke Betingelser en saadan Overgang kan finde Sted. I det af Regjeringen forelagte Forslag var dette bestemt ved den saakaldte 3die midlertidige Bestemmelse, og jeg troer, det er godt, at holde sig den for Die, for dermed at sammenligne de nu foreliggende Forslag. Den lød saaledes: „Denne Kongeriget Danmarks Grundlov for dets særegne Anliggender træder i Kraft, saasnart Kongen har givet Forsatningsloven for det danske Monarchies fælles Anliggender, og fra samme Tid er Danmarks Riges Grundlov af 5te Juni 1849 ophævet.“ Den gif altsaa ud paa at indrømme Kongen en fuld Ret til, af egen Magtfuldkommenhed, at give en Forsatningslov for de fælles Anliggender, hvorved da tillige Grundloven af 5te Juni 1849 skulde være ophævet. Ved senere Forslag af Regjeringen er

denne sidste Deel forandret derhen, at Danmarks Riges Grundlov af 5te Juni 1849 skal indskrænkes til kun at være en Grundlov for de særlige Anliggender; men der er fastholdt det samme Forlangende, at det overgives i Kongens Haand alene at udgive Loven for Fællesanliggenderne, naar han synes, at den beleilige Tid er kommen, hvorved da tillige den Indskrænkning, som saaledes er berammet at skulle skee med Danmarks Riges Forsatningslov, skal indtræde. Udvalgets Fleertal har fastholdt en § 5 i det Forslag, vi her omtale, som stiller to forskellige Betingelser, hvilke begge gaae ud paa, at Forsatningsværket paa forfatningsmæssig Maade kan udføres igjennem de tre i Grundlovens § 100 fastsatte Afstemninger, inden det Dieblit indtræder, hvori det skal bestemmes, at de paa denne grundlovmæssige Maade trufne Foranstaltninger skulle træde i Værk. Det er ved de Betingelser, som indeholdes i § 5, saaledes som denne er forelagt af Udvalget, forbeholdt til en senere Afgjørelse, at bringe denne Forandring til at træde i Kraft, og derpaa er Udvalget gaaet ind, fordi det er det om at gjøre, at ikke en Bestemmelse om Fællesforsatningens Bestaenighed skal komme til at falde sammen med Afgjørelsen af, om man vil indrømme den Forandring, som er antydet. Man har troet, at Forholdet derved vilde blive indviklet, og har derfor foretrukket at sikkre Afgjørelsen af, hvorledes den særlige Grundlov skulde see ud, førend man kom til Afgjørelsen af det, som det har vist sig, meget kildne og vanskelige Spørgsmaal, hvorledes Fællesforsatningen skal være, og hvilken Indflydelse, for ikke at sige Andeel, Rigsdagen maa forbeholde sig paa denne fælles Grundlovs Antagelse. Naar man vil overveie det hele For-